

MÕÕGA-

kunstnik

GIORGIO AVOLA

Tegu on Modica floretikunstnikuga, keda oma ringkonnas ka Krahviks kutsutakse. Daamid ja härrad, Giorgio Avola! Krahvile kohaselt on tegu maitseka mehega, kes Gentlemaniga kohtudes riietus hooaja värvi – tumesinisesse.

Gentleman. Kui vanalt Sa vehklemisega alustasid?

Giorgio Avola. Viie-aastaselt. Nagu kõik teisedki lapsed, tahtsin mina ka jalgpalluriks saada. Vanemad küll arvasid, et see on liialt vägivaldne, aga kuna ma ei jätnud jonnii, viisid nad mul lõpuks treeningutele. Aga treener oli nende ammune tuttav ja nad palusid tal mind mängudes pihuks ja põrmuks teha, mis tal väga hästi välja tuli: paari päeva pärast ütlesin, et ma ei taha rohkem jalgpalli mängida. Kui ma aga oma esimese floreti kätte võtsin, sain aru, et vehklemine on minu sport.

G. Mis vahe on floretil, saablil ja mõõgal?

G.A. Florett on relv *par excellence*, mis esindab elu ja surma vahelist võitlust. Ainuke sihtmärk on torso. Ajalooliselt lõppes floretiduell alati ühe osapoole surmaga. Saabel on rüütlite jaoks, see on veidi vähem elegantne, aga suurejoonelisem ning sihtmärgiks on nii torso, käed kui ka pea. Mõõgavõitlus on veidi rahumeelsem ja seda kasutatakse duellil esimese vereni, sihtmärgiks on kogu keha. Punkti saab see, kes teist esimesena mõõgaga puudutab.

G. Mis on vehklemise juures kõige erutavam?

G.A. Vehklemise ajal on kogu aju tuhandeprotsendiliselt töös – nagu males. Võitluse eesmärk on tegelikult vastast petta ja itaallased kipuvad selles head olema.

G. Mis mõttes?

G.A. Itaallased on kavalad ja

leidlikud. Need ei ole alati positiivsed omadused, aga vehklemises küll.

Näiteks venelastel ja hiinlastel pole platsil sellist taiplikkust. Sakslased on tugevad, aga mitte kiired. Kui sa muudad

jaapanlastega mängides

taktikat, lähevad nad endast välja, nad pole ootamatustega harjunud. Kõigil suurteil mängijatel on ka omad maestrod, muuseas, ja paljud neist välismaalased, et harjuda ka vastase kombel mõtlema.

G. Põgenemine treenerite poole?

G.A. Täpselt. Minu treener, tõsi, on Modicast, Eugenio Migliore. Temaga ma vehklemist alustasingi. Mulle meeldib temast hoopis mõelda kui oma eluõpetajast, kuigi me oleme inimestena täielikud vastandid.

G. Kas Sa õpid ka kuskil?

G.A. Jah, proovin saada kätte kraadi majanduses.

G. Kui tähtis on olla osa Fiamme Giallest?

G.A. Minu jaoks on see suur au, kuuluda Gruppo Sportivosse. Nendele, kes maailmameistrivõistlustel või olümpiamängudel osalevad, on ette nähtud ka stipendiumid. Miljonäriks küll ei saa, aga kui Fiamme Gialle enda panus ka sisse arvata, võib vehklemisega isegi ära elada. Tõsi on küll see, et stipendiumi saame mina, Cassarà, Baldini ja Aspromonte olümpiamängudel osalemise eest ja teised 20 rahvuskoondislust peavad teisi hakkama saama.

G. Kas 2012. aasta olümpiamängud olid Su karjääri kõrghetk?

